

Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 10.09.2020թ. թիվ 2011596310 որոշումն անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման թողնելու մասին

<<30>> 09 2020թ. 7-13 122 12

ք.Երևան

Ճանապարհային ոստիկանության պետ, ոստիկանության գնդապետ Ե.Կարապետյանս, վերանայելով Սեդա Ծառուկյանի թիվ ՄԴ/134069-20 դիմումի քննարկման արդյունքում ստեղծված նյութերը՝

Պ Ա Ր Զ Ե Ց Ի

Երևան քաղաքի Ազատության պողոտա 4 շենքի 32 բնակարանի բնակիչ Սեդա Ծառուկյանը դիմումով խնդրել է վերանայել Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 10.09.2020թ. թիվ 2011596310 որոշումը՝ նշելով, որ տվյալ հատվածում կանգառը կատարել է հարկադրված՝ երթևեկության այլ մասնակիցների գործողության պատճառով:

Դիմումի քննարկման արդյունքում պարզվել է, որ դիմումատուի փաստարկը չի կարող վարչական ակտը վերանայելու հիմք հանդիսանալ հետևյալ պատճառաբանությամբ.

<<Տեսանկարահանող և լուսանկարահանող սարքերով հայտնաբերված ճանապարհային երթևեկության կանոնների խախտումների վերաբերյալ գործերով իրականացվող վարչական վարույթի առանձնահատկությունների մասին>> օրենքի 3-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն՝ վարչական վարույթի իրավախախտման հատկանիշների պարզման փուլում իրավախախտումը հիմնավորող ապացույցը իրավախախտումն ամրագրած **տեսանյութն է կամ լուսանկարը**, որը պարունակում է նաև տեխնիկական միջոցով արձանագրված տվյալները:

<< կառավարության <<Ճանապարհային երթևեկության կանոնները և տրանսպորտային միջոցների շահագործումն արգելող անսարքությունների ու պայմանների ցանկը սահմանելու մասին>> թիվ 955-Ն որոշման 84-րդ կետի 4-րդ ենթակետի համաձայն՝ **կանգառն արգելվում է հետիոտնային անցումների վրա և շարժման ուղղությամբ հետիոտնային անցումից առաջ՝ 5 մ մոտ վայրում:**

Վիճարկվող որոշման հիմքում դրված տեսանյութը փաստում է, որ դիմումատուին պատկանող տրանսպորտային միջոցը 21.08.2020թ. ժամը 17³⁹-ին կանգառ է կատարել Երևան քաղաքի Հ.Քոչար-Փափագյան փողոցների խաչմերուկի հատվածում հետիոտնային անցումների վրա, խախտելով վերը նշված նորմի պահանջը:

Ինչ վերաբերվում է դիմումատուի պնդմանը՝ իրավախախտումը հարկադրված կատարելու վերաբերյալ, ապա << կառավարության թիվ 955-Ն որոշման 88-րդ կետի համաձայն՝ արգելվում է մուտք գործել 1.26 գծանշմամբ նշված խաչմերուկ, **երթևեկելի մասերի կամ խաչմերուկի հատվածների հատում**, եթե առջևում՝ երթևեկության ուղղությամբ առաջացել է խցանում, որը վարորդին կհարկադրի կանգ առնել՝ խոչընդոտ ստեղծելով հատող ճանապարհով լայնական ուղղությամբ տրանսպորտային միջոցների երթևեկության համար...: Ըստ նույն որոշման 106-րդ կետի՝ հետիոտնային անցումից հետո խցանում առաջանալու դեպքում արգելվում է մուտք գործել անցում, եթե դա կհարկադրի վարորդին կանգնել հետիոտնային անցման վրա:

Դիմումատուն իր գործողություններով անտեսել է վերը նշված նորմերով սահմանված ճանապարհային երթևեկության կանոնները, ճիշտ չի գնահատել իրավիճակը (իր նախընտրած ուղղությամբ խաչմերուկի տարածքում գտնվող տրանսպորտային միջոցների

առկայությունը), ինչի արդյունքում ստիպված է եղել կանգառ կատարել արգելված վայրում՝ հետիոտնային անցումների վրա, հետևաբար արձանագրված իրավախախտումը ոչ թե երթևեկության մյուս մասնակիցների գործողության կամ անգործության հետևանք է, այլ տրանսպորտային միջոցի վարորդի կողմից սահմանված կարգը չպահպանելու, ուստի վարչական վարույթի ընթացքում չի հիմնավորվել իրավախախտումը հարկադրված կատարելու հանգամանքը և վերջինիս պնդումը չի կարող դրվել վարույթի հիմքում և վիճարկվող որոշման անվավերության պատճառ հանդիսանալ:

Վերոգրյալի հիման վրա գտնում եմ, որ դիմումատուի գործողություններում առկա է մեղքը, իսկ մեղքը դա անձի հոգեկան վերաբերմունքն է իր կատարած արարքին և դրան հաջորդող հետևանքին, որը կարող է դրսևորվել ինչպես **դիտավորությամբ**, այնպես էլ **անզգուշությամբ**, ինչի պարագայում Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի իմաստով որևէ նշանակություն չունի, թե կոնկրետ արարքը վարորդը կատարում է այն պատճառով, որ հստակ գիտակցում է, որ դա խախտում է և դիտավորությամբ կատարում, թե այն պատճառով, որ վարորդը գիտակցում է, որ այդ արարքը արգելված է օրենքով, սակայն ինքնավստահորեն հույս է ունեցել, որ դրա հետևանքները վրա չեն հասնի և թե այն պատճառով, որ վարորդը չի գիտակցել իր գործողության հակահրավակ բնույթը, սակայն կարող էր և պարտավոր էր գիտակցել այն (ՎԻՎՕ՝ հոդված 11)՝ զանցակազմի սուբյեկտիվ կողմ:

Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 9-րդ հոդվածի համաձայն՝ վարչական իրավախախտում (զանցանք) է համարվում պետական կամ հասարակական կարգի, սոցիալիստական սեփականության, քաղաքացիների իրավունքների և ազատությունների, կառավարման սահմանված կարգի դեմ ուղղվող հակահրավակ, մեղավոր (**դիտավորյալ կամ անզգուշ**) այնպիսի գործողությունը կամ անգործությունը, որի համար օրենսդրությամբ նախատեսված է վարչական պատասխանատվություն, հետևաբար ակնհայտ է, որ անկախ անձի կողմից մեղքի ձևի դրսևորումից, նշված օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի դիտավորյալ կամ անզգուշ իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի համապատասխան հոդվածի սանկցիայի շրջանակներում:

Այսպիսով, հիմնավորվել է, որ դիմումատուին վարչական պատասխանատվության ենթարկելու մասին վերը նշված որոշումն իրավաչափ է և օրինական:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ ՀՀ օրենսգրքի 293-րդ հոդվածի 1-ին մասի 1-ին կետով՝

Ո Ր Ո Շ Ե Ց Ի

1. Ճանապարհային ոստիկանության վարչական տույժ նշանակելու մասին 10.09.2020թ. թիվ 2011596310 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ վարչական բողոքն առանց բավարարման:

2. Սույն որոշումն ուժի մեջ է մտնում հանձնելու օրվան հաջորդող օրը և կարող է բողոքարկվել ՀՀ վարչական դատարան՝ օրենքով սահմանված կարգով և ժամկետներում:

3. Սույն որոշման օրինակն ուղարկել Սեդա Ծառուկյանին:

